

05 ΦΕΒ. 2014

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Αχαρνών 2, 101 76 Αθήνα, Τηλ. 210-2124331 Fax : 210-5243522

Αθήνα 4/2/ 2014
Αριθμ. Πρωτ.: 92

Προς:
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Αναφορών

ΘΕΜΑ: «Βοσκότοποι»

ΣΧΕΤ: Η ΠΑΒ 1402/15-11-2013

Απαντώντας στην παραπάνω Ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής **κ. Ν. Μαριάς**, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το ζήτημα των βοσκοτόπων έχει δύο προεκτάσεις, οι οποίες χρήζουν αντιμετώπισης. Η μία είναι η διοικητική, που αφορά στην ρύθμιση της κατανομής των ενισχύσεων (επιδότησεις ΚΑΠ) για τη χρήση των βοσκοτόπων, για την οποία οι κανόνες δεν θεσμοθετούνται από τη χώρα μας, αλλά αποφασίζονται από τα αρμόδια θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.). Το άλλο θέμα αφορά στο φυσικό αντικείμενο της διαχείρισης των βοσκήσιμων εκτάσεων, με οφέλη για την κοινωνική και οικονομική συνοχή.

Όσον αφορά στο διοικητικό σκέλος, η χώρα μας είναι υποχρεωμένη να προσαρμοστεί στα δεδομένα της Ε.Ε. για τον καθορισμό της επιλεξιμότητας των εκτάσεων που δηλώνονται ως «βοσκότοποι», διαφορετικά κινδυνεύει με την επιβολή βαρύντων προστίμων. Για το λόγο αυτό, η επιλεξιμότητα των δηλουμένων βοσκοτόπων από τους κτηνοτρόφους υπό την έννοια των ενωσιακών κανονισμών ελέγχεται κάθε χρόνο, ενώ πλέον λαμβάνονται υπόψη και οι χαρακτηρισμοί εκτάσεων από τα Δασαρχεία (αναδασωτές εκτάσεις, απαγορευτικές διατάξεις βόσκησης κ.λπ.). Καθώς με τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 14 του Ν.998/1979, αρμόδιο όργανο για το χαρακτηρισμό περιοχής ή τμήματος επιφανείας της γης ως δάσος ή δασική έκταση είναι ο κατά τόπο αρμόδιος δασάρχης.

Το ΥΠΑΑΤ εφαρμόζει ένα σχέδιο δράσης με στόχο την πλήρη καταγραφή των επιλέξιμων βοσκοτόπων σε όλη την Ελλάδα.

Οι ελληνικοί βοσκότοποι στη συντριπτική πλειοψηφία τους είναι δασικές δημόσιες εκτάσεις, οι οποίες ενοικιάζονται στους κτηνοτρόφους. Το καθεστώς προστασίας τους απαγορεύει οποιαδήποτε παρέμβαση από την πλευρά των κτηνοτρόφων με αποτέλεσμα αρκετές εκτάσεις να μεταπίπτουν από βοσκότοποι σε θαμνώδεις, οι οποίες με την πάροδο του χρόνου γίνονται μη επιλέξιμες για ενίσχυση και εντέλει μη βοσκήσιμες.

Επίσης, η διάθεση εκτάσεων σε μεγάλη απόσταση από την έδρα της εκμετάλλευσης αλλά και η αδιαφορία μικρής μερίδας κτηνοτρόφων, οδήγησαν στη

μετάπτωση αρκετών εκτάσεων από βοσκοτοπικές σε δασικές και συνεπώς μη επιλέξιμες για άμεσες ενισχύσεις.

Οι εκτάσεις βοσκοτόπων που εξαιρέθηκαν είναι τελικά αυτές που είναι ακατάλληλες για βόσκηση καθώς θεωρούνται δάση. Αυτές λοιπόν οι εκτάσεις εξαιρούνται και η ευθύνη για τη μη συντήρησή τους βαρύνει τόσο τις περιοριστικές διατάξεις της δασικής νομοθεσίας όσο και τους ίδιους τους κτηνοτρόφους.

Οι δυσχέρειες που έχουν προκύψει και προκύπτουν στη διαχείριση των βοσκοτόπων και των ενισχύσεων της ΚΑΠ εδράζονται τόσο στο θεσμικό καθεστώς των βοσκοτόπων στην Ελλάδα όσο και στη διαφορετική μορφολογία τους από τους βορειο-ευρωπαϊκούς βοσκοτόπους.

Οι ελληνικοί βοσκοτόποι είναι ποικιλόμορφοι και ποικίλλουν από πλούσια λιβάδια έως εντελώς ξηροθερμικές εκτάσεις με έντονη παρουσία φρυγανώδους και ξυλώδους χαμηλής και υψηλής βλάστησης.

Επίσης, εκτάσεις των ελληνικών βοσκοτόπων εντοπίζονται στις ορεινές και μειονεκτικές περιοχές της χώρας που έχουν πολύ περιορισμένο φάσμα άλλων παραγωγικών δυνατοτήτων. Αποτελούν το υπόβαθρο για την αειφόρο ανάπτυξη της ποιμενικής αιγοπροβατοτροφίας, η οποία συνιστά γενικευμένη παραγωγική δραστηριότητα των περιοχών αυτών και δευτερευόντως της κρεοπαραγωγού βοοτροφίας ελευθέρας βοσκής. Κάθε προσπάθεια για ορθολογική διαχείριση και αξιοποίηση των εκτάσεων αυτών οφείλει να συνδέεται άμεσα και να λαμβάνει υπ' όψη τους παραπάνω κλάδους, που είναι οι δύο κύριοι χρήστες του νομοθετικού αυτού πόρου. Η φυσιογνωμία και τα στοιχεία της φυσικής χλωρίδας και της πανίδας των εκτάσεων αυτών έχουν προκύψει από την μακρόχρονη επίδραση των βοσκόντων ζώων και μέσω αυτών μπορούν να διατηρηθούν.

Από τα ανωτέρω διαφαίνεται ότι, το πρόβλημα που παραμένει να λυθεί είναι εσωτερικό και αφορά στη διαχείριση των εκτάσεων βοσκοτόπων, στοχεύοντας στην ορθή και βιώσιμη διαχείρισή τους, η οποία αποτελεί συναρμοδιότητα φορέων και, συνήθως, βρίσκει την αντίσταση των τοπικών παραγόντων και των ΜΚΟ.

Στην τρέχουσα διαπραγμάτευση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) η Ελλάδα, στηριζόμενη από άλλα Κράτη-Μέλη του νότου, πέτυχε να αλλάξει ο ορισμός του βοσκοτόπου ώστε να μην υπάρχει πρόβλημα για το μεγαλύτερο τμήμα των ελληνικών βοσκοτόπων από το 2015 και μετά.

Στην επόμενη περίοδο της ΚΑΠ, οι υπηρεσίες του ΥΠΑΑΤ έχουν ξεκινήσει ήδη το σχεδιασμό ενός πλαισίου διαφανούς αντικειμενικού και αποτελεσματικού τρόπου διανομής και διαχείρισης των βοσκοτόπων αναφορικά με τις άμεσες ενισχύσεις, το οποίο θα βασίζεται σε πραγματικά και αντικειμενικά στοιχεία παραγωγής συσχετίζοντας τα με τη διανομή και τη χρήση των εκτάσεων.

Γίνεται προσπάθεια να επιτευχθεί το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα για τους κτηνοτρόφους εντός όμως του κανονιστικού πλαισίου που ορίζει η Ε.Ε. για την απολαβή των επιδοτήσεων. Η προσπάθειά αυτή δεν περιορίζεται σε ένα έτος αλλά γίνεται ώστε μακροπρόθεσμα και μετά το 2014 να μην υπάρξει ξανά πρόβλημα με τους βοσκοτόπους.

Για τη λήψη, λοιπόν, της ενωσιακής ενίσχυσης συμμετέχει το επιλέξιμο μέρος της έκτασης που έχει κατανεμηθεί στον κτηνοτρόφο, σύμφωνα με τις υφιστάμενες εθνικές διατάξεις και διαδικασίες.

Στο πλαίσιο χορήγησης της ενιαίας ενίσχυσης 2013, και παρόλο που το χρονικό διάστημα προσαρμογής των αιτήσεων των κτηνοτρόφων στα νέα δεδομένα ήταν περιορισμένο, έγινε σημαντική προσπάθεια από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς ώστε να καλυφθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι κτηνοτρόφοι στο στάδιο της προκαταβολής. Παράλληλα, ελήφθη υπόψη ένα μεγάλο μέρος των αιτημάτων επιλεξιμότητας που υποβλήθηκαν στις πύλες εισαγωγής (Ενώσεις Αγροτικών Συνεταιρισμών), και αφορούσε σε αγροτεμάχια με κωδικό καλλιέργειας 9 (βοσκοτόπος) σε μη επιλέξιμες ενότητες. Οι ενέργειες προσαρμογής των αιτήσεων των κτηνοτρόφων καθώς και ο έλεγχος των υπόλοιπων αιτημάτων επιλεξιμότητας συνεχίστηκε, με προοπτική τα δεδομένα αυτά να ενσωματωθούν πριν την εξόφληση της ενιαίας ενίσχυσης.

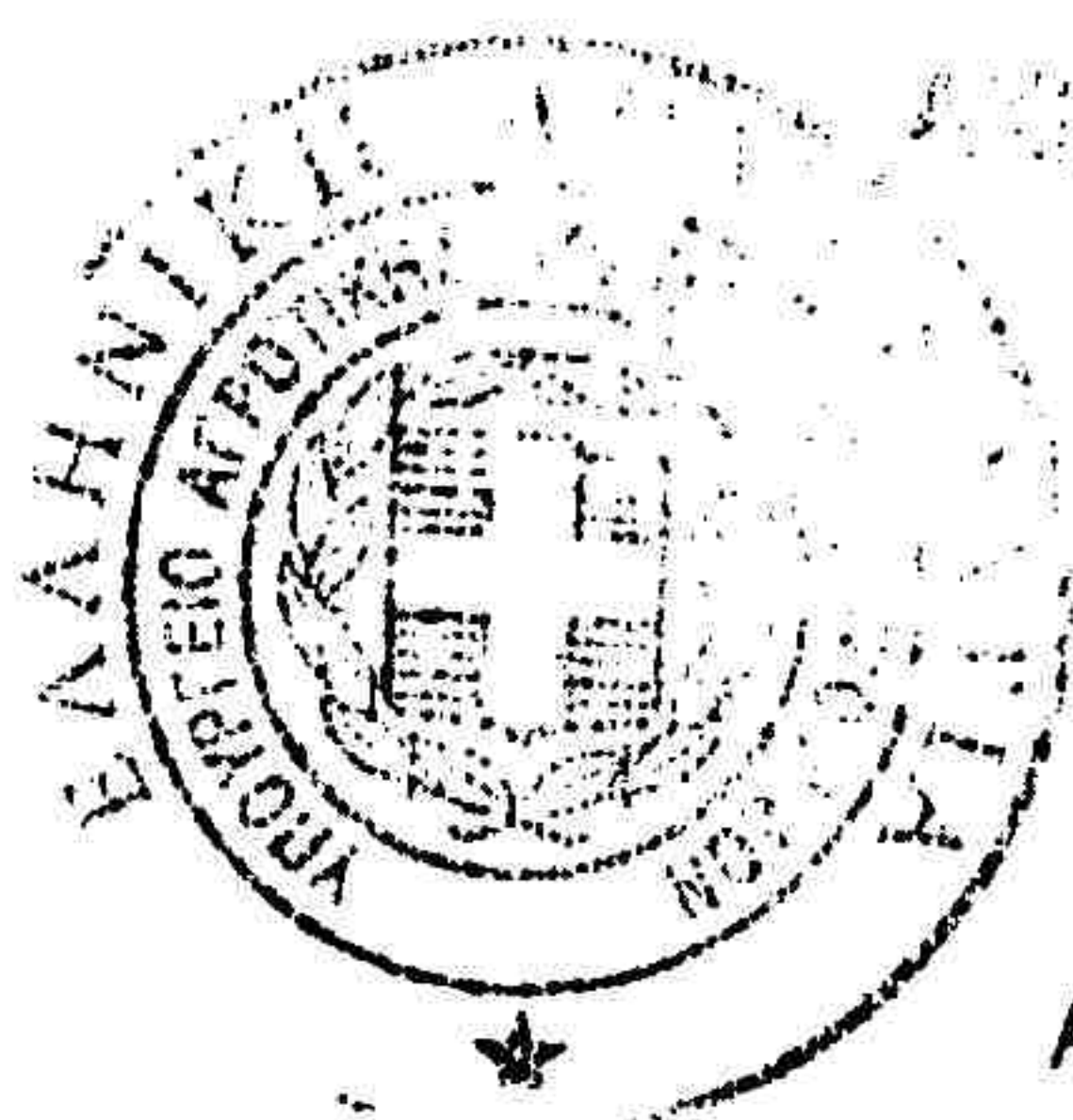
Σχετικά με το φυσικό αντικείμενο της διαχείρισης των βοσκήσιμων εκτάσεων, αυτό που απαιτείται από τον ΟΠΕΚΕΠΕ, σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία, είναι η επισύναψη στην αίτηση του κτηνοτρόφου του εγγράφου κατανομής βοσκήσιμης έκτασης από τον οικείο Δήμο ως δικαιολογητικό, ενώ η φυσική κατάσταση της παραπάνω έκτασης (αυξημένη πυκνότητα θάμνων ή δένδρων) επηρεάζει το ποσοστό επιλεξιμότητας για τις ενωσιακές ενισχύσεις.

Από τα στοιχεία της πληρωμής της Ενιαίας Ενίσχυσης του 2013, προκύπτει ότι από τους 750.186 γεωργούς που υπέβαλαν αίτηση στο σύνολο της χώρας, οι 680.281 είναι δικαιούχοι ενιαίας ενίσχυσης. Η πρώτη καταβολή έγινε τέλος Οκτωβρίου και η 2^η πληρωμή στις 19/12/2013, όπου εκκαθαρίστηκε η πληρωμή της αίτησης Ενιαίας Ενίσχυσης 2013, συνολικού ποσού 2.016.424.528 ευρώ (γεωργοί και κτηνοτρόφοι), δηλαδή το 96,1% από το ποσό που αναλογεί στη χώρα μας για την Ενιαία Ενίσχυση. Το υπόλοιπο 4% θα καταβληθεί στην επόμενη πληρωμή. Σε ό,τι δε αφορά στους Έλληνες κτηνοτρόφους, πληρώθηκαν 550.046.000 ευρώ, δηλαδή 94,84 % από το ποσό που αναλογεί στους κτηνοτρόφους από το ύψος της Ενιαίας Ενίσχυσης.

Τέλος, η μείωση των επιλέξιμων εκτάσεων των βοσκότοπων δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι θα επιφέρει και αντίστοιχη μείωση του αριθμού των αιγοπροβάτων, καθώς η βόσκησή τους δε σχετίζεται με την επιλεξιμότητα που αφορά αποκλειστικά και μόνο την απόδοση των ενωσιακών ενισχύσεων.

Σε κάθε περίπτωση, το ΥΠΑΑΤ στοχεύει στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα για τους κτηνοτρόφους εντός όμως του κανονιστικού πλαισίου που ορίζει η Ε.Ε. για την απολαβή των επιδοτήσεων, ώστε να μη πληγεί η ζωική παραγωγή.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

A. Φαυτόπουλος

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΑΥΤΑΡΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

Βουλευτή κ. Ν. Μαριά